

	<h1>SYLABUS</h1>				
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	<i>Pedagogika</i>				
2. Nazwa przedmiotu	Pedagogika resocjalizacyjna				
3. Kod przedmiotu	<i>I Ped. D3.3</i>				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy				
5. Poziom studiów	I				
6. Rok studiów	II				
7. Semestr	III				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	12 (4KNO)
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	18 (3KNO)
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	
9. Liczba punktów ECTS	2				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Leszek Telega, mgr				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	Znajomość pojęć z zakresu pedagogiki ogólnej.				

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Przekazanie zaawansowanej wiedzy dotyczącej genezy pedagogiki resocjalizacyjnej w strukturze nauk społecznych. Zapoznanie z podstawowymi pojęciami i klasyfikacjami.
C2	Przekazanie zaawansowanej wiedzy dotyczącej zjawiska niedostosowania społecznego, jego genezy i specyfiki w świetle wybranych teorii niedostosowania społecznego.
C3	Analiza wybranych teorii resocjalizacji w kontekście ich zastosowania w oddziaływaniach wobec niedostosowanych nieletnich i dorosłych.
C4	Przekazanie zaawansowanej wiedzy dotyczącej podstawowych zasad i metod wykorzystywanych w oddziaływaniach resocjalizacyjnych.
C5	Przekazanie zaawansowanej wiedzy o systemie instytucji resocjalizacyjnych oraz instytucji wspomagających powrót jednostki do społeczeństwa.
C6	Przekazanie zaawansowanej wiedzy o wybranych systemach resocjalizacji nieletnich i dorosłych.

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności – U kompetencji społecznych – KS	Odniesienie do celów kształcenia (symbol celu)

EU1	Zna zaawansowaną terminologię pedagogiki resocjalizacyjnej w Polsce i na świecie, sprawnie posługując się stosowaną w tym obszarze wiedzą oraz klasyfikacjami.	W	C1
EU2	Potrafi posługiwać się ujęciami teoretycznymi oraz wyjaśnia zjawiska niedostosowania społecznego w oparciu o wybrane teorie, posługując się podstawowymi pojęciami z zakresu pedagogiki resocjalizacyjnej.	U,W	C2
EU3	Posiada umiejętności pozwalające na analizowanie krytycznie procesów resocjalizacji przez pryzmat wybranych rozwiązań teoretycznych	U, W	C3
EU4	Zna i rozumie w zaawansowanym stopniu zasady i metody oddziaływania wobec nieletnich i dorosłych niedostosowanych społecznie adekwatne do aktualnej sytuacji.	W,U,KS	C4
EU5	Potrafi prezentować polski system instytucji resocjalizacyjnych dla nieletnich i dorosłych, wskazując bariery i szanse jego rozwoju	U,KS	C5
EU6	Ma zaawansowaną wiedzę o wybranych systemów resocjalizacji nieletnich i dorosłych	W	C6

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Pedagogika resocjalizacyjna w strukturze nauk społecznych i humanistycznych. Podstawowe rozwiązania teoretyczne.	Wykład,	EU1, EU3
TK2	Rozwój resocjalizacji w Polsce, charakterystyka opieki nad dzieckiem przestępczym. Ewaluacja postępowej myśli resocjalizacyjnej, przedstawiciele polskiej pedagogiki resocjalizacyjnej, szkoły resocjalizacji w Polsce.	Ćwiczenia,	EU2
TK3	Proces socjalizacji i jego zaburzenia. Istota, geneza, wielowymiarowość zjawiska niedostosowania społecznego.	Ćwiczenia,	EU1, EU3
TK4	Współczesne koncepcje resocjalizacji. Resocjalizacja w środowisku „otwartym” i „zamkniętym” – szanse i bariery	Wykład,	EU5, EU3
TK5	Wprowadzenie do metodyki pracy resocjalizacyjnej.	Ćwiczenia,	EU4
TK6	Krajowe i międzynarodowe standardy oddziaływań	Wykład	EU3, EU6

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	Kuć M., Prawne podstawy resocjalizacji, Warszawa 2011. Pytka L., Pedagogika resocjalizacyjna. Wybrane zagadnienia teoretyczne, diagnostyczne i metodyczne, Warszawa 2001. Urban B., Jan. M. Stanik (red.), Resocjalizacja, tom 1 i 2, Warszawa 2008.
Literatura uzupełniająca	Borowski R., Wysocki D., Instytucje wychowania resocjalizującego, Płock 2001. Ciosek M., Ciosek M., Psychologia sądowa i penitencjarna, Warszawa 2001. . Machel H., Sens i bezsens resocjalizacji penitencjarnej, Kraków 2007 Opóra R., Resocjalizacja. Wychowanie i psychokorekcja nieletnich niedostosowanych społecznie, Kraków 2010. Marczak M., Resocjalizacyjne programy penitencjarne realizowane przez Służbę Więzienną, Kraków 2009.

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	Poziom przygotowania studentów do zajęć – dyskusja

Formujące	Dyskusja podczas ćwiczeń; praca w grupie polegająca na wyborze podstawy teoretycznej do działań oraz wskazania odpowiednich instytucji pomocowych
Podsumowujące	Praca pisemna, prezentacja na wybrany temat,

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje

4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami

3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami

2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK1	P – praca pisemna, prezentacja
EU2	TK2	D – test –dyskusja F – dyskusja podczas konwersatorium P- praca pisemna, prezentacja
EU3	TK1, TK3	D – test – dyskusja F – dyskusja podczas konwersatorium P- praca pisemna, prezentacja
EU4	TK1, TK4	D – test –dyskusja F – dyskusja podczas konwersatorium P- praca pisemna, prezentacja
EU5	TK5	D – test –dyskusja F – dyskusja podczas konwersatorium P- praca pisemna, prezentacja
EU6	TK6	D – test –dyskusja F – dyskusja podczas konwersatorium P- praca pisemna, prezentacja

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_I_W01
EU2	PED_I_U03, PED_I_W04
EU3	PED_I_U05, PED_I_W07
EU4	PED_I_W08, PED_I_U06, PED_I_K05
EU5	PED_I_U08, PED_I_K06
EU6	PED_I_W03

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	30
Praca własna studenta	20
SUMA GODZIN	50
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	2

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.